

Ngày 23 tháng 10 năm 2023

Cô-lô-se 3:9-10 (1)

Chủ đề: *Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đừng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.*

Trọng tâm: Định nghĩa theo Lời Chúa thì nói dối là nói những sự không thật, không đúng, dù người nói những sự không thật, không đúng đó không có ý định lừa dối, thì cũng phạm tội nói dối, vì hậu quả của những lời nói không thật, không đúng đó có thể gây ra những tổn hại không ngờ cho cả người đã nói và những người được nghe mà tin các lời đó. Như người ta vô tình mang theo những hạt giống mà người ấy không biết, và các hạt đó khi được rơi (gieo) vào đất nào thì nó sẽ mọc lên thành cây và tùy theo những sự mà cây đó mang đến cho loài người trên đất sẽ có những sự hoặc tốt, hoặc không tốt, thậm chí gây nguy hiểm cho loài người khi sử dụng hoặc khi ăn, hoặc va chạm với cây đó, vì loài người bị huỷ diệt bởi thiếu sự hiểu biết. Khi một lời nói dối cố ý nói ra thì đó là sự lừa dối có chủ đích, và quyền lực của ma quỷ sẽ nhân dịp đó mà khai thác, như kiện cáo kẻ nói dối, cấm buộc môi miệng người đó và kích động tâm trí những người đã nghe các lời nói dối đó tùy theo mối liên quan đến lời nói dối như trong các hợp đồng thương mại, trong công việc, trong sản xuất, trong mối quan hệ.... Chẳng có điều gì giấu kín được mãi, vì đến kỳ những sự đó sẽ lộ ra, sẽ gây mất lòng tin, sẽ gây sự nghi ngờ đối với mọi sự liên quan đến người đã nói dối đó, vì người ta có câu: một sự bất tín thì vạn sự không tin! Lời nói dối dù là việc nhỏ, giống như một viên gạch xây nền vậy, nếu viên gạch đó kém chất lượng, sau một thời công trình được đưa vào sử dụng sẽ phát sinh sự cố bởi sức nặng của công trình đè trên viên gạch đó, cộng với môi trường ẩm, ướt khiến nó mục, vỡ tác động tới các viên gạch khác chung quanh đó, mà có thể gây thiệt hại lớn chẳng! Lời Chúa có chép: **Hãy xem những chiếc tàu: đầu cho lớn mấy mặc lòng, và bị gió mạnh đưa đi thây kệ, một bánh lái rất nhỏ cùng đủ cạy bát nó, tùy theo ý người cầm lái. Cũng vậy, cái lưỡi là một quan thể nhỏ, mà khoe được những việc lớn. Thử xem cái rừng lớn chừng nào mà một chút lửa có thể đốt cháy lên! Cái lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đồ hội của tội ác ở giữa các quan thể chúng ta, làm ô uế cả mình, đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy. Hết thảy loài muông thú, chim chóc, sâu bọ, loài dưới biển đều trị phục được và đã bị loài người trị phục rồi; nhưng cái lưỡi, không ai trị phục được nó; ấy là một vật dữ người ta không thể hãm dẹp được: đây đây những chất độc giết chết.** Để giải cứu linh hồn mình khỏi tội nói dối, thì hãy cầm giữ môi miệng mình, nói theo Lời Đức Chúa Trời đã phán dạy, chớ nói dối, chớ làm chứng dối với mọi người, và nếu không biết chính xác điều gì, thì đừng nói như mình đã biết chính xác các điều ấy, vì làm như vậy sẽ là nói dối, làm chứng dối, hậu quả sẽ khó lường cho mọi người có liên quan đến.

Kinh Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Lê-vi ký 19; Gia-cơ 3;

Ngày 24 tháng 10 năm 2023

Cô-lô-se 3:9-10 (2)

Chủ đề: *Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đừng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.*

Trọng tâm: Khi nói đến con người cũ, là nói đến linh hồn của người chưa tin Chúa hoặc đã tin Chúa nhưng chưa được tái sanh, mà khi nói đến linh hồn chưa được tái sanh, là nói về ngọn đèn Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người đó chưa thấp sáng, nghĩa là linh hồn người đó không cai trị xác thịt mình, nhưng là quyền lực của tội lỗi cai trị xác thịt ấy trong khả năng phân biệt điều thiện và điều ác mà loài người đã có trong mình kể từ khi A-đam, là người trước nhất đã phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Khả năng phân biệt điều thiện và điều ác giống như chiếc máy vi tính vậy, nó được trang bị các phần mềm trong hệ thống, nhưng tự nó không hành động cho tới khi người ta sử dụng nó theo ý mình. Chiếc máy vi tính đó phụ thuộc hoàn toàn vào người sử dụng nó và như vậy, chiếc máy vi tính đó trong tay của người nào thì nó sẽ hoạt động theo tư cách của người đó, không chống lại, vì không có quyền tự bảo vệ mình, cho đến khi chủ nhân thật của máy đó cài đặt phần mềm bảo vệ và khống chế hoặc ngăn chặn các hành vi dùng bất hợp pháp, thì máy đó sẽ không hành động theo lệnh của những người không phải là chủ của nó. Tự chúng ta không thể mặc được người mới, nhưng chúng ta có quyền lựa chọn và nếu chúng ta chọn cho mình được trở nên người mới, thì chúng ta phải biết người mới đó là linh hồn được tái sanh bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, và chính quyền phép có trong Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời là nguyên liệu duy nhất giúp cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va duy trì sự sáng, nhưng Đấng có quyền thấp sáng ngọn đèn đó là Đức Thánh Linh, chứ không phải là linh hồn người đó. Khi nói đến động từ **mặc lấy**, là nói đến quyết định của linh hồn người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình trước mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn mình. Chính Đức Thánh Linh là Đấng biết rõ lòng dạ loài người sẽ hành động tùy theo quyết định của người ta ở trước mặt Đức Chúa Trời. Sự mặc lấy người mới là sự tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời và làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Thời gian để được trở nên người mới không phải như hành động mặc chiếc áo, mà là sự bền chí noi theo Lời Đức Chúa Trời cho đến cuối cùng. Sự mặc lại người mới liên quan đến sự từ bỏ chiếc áo của người cũ, là những tư tưởng của con người cũ, bị tội lỗi cấm buộc khiến thân thể xác thịt người ta hành động theo ý muốn của ma quỷ. Như vậy, để mặc được người mới, thì người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh và Lễ thật, chứ phải là sự trung tín nhóm thờ phượng Chúa và làm theo thủ tục của tôn giáo. Đó là đến với Đấng Christ và ở trong Đấng Christ, nghĩa là người đó phải ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi có sự sáng thật, là Lễ thật của Đức Chúa Trời, để được nuôi dưỡng, dạy dỗ trong Lễ thật nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh

Kinh Thánh tham khảo: Giăng 3; Lu-ca 9; Phi-líp 2;

Ngày 25 tháng 10 năm 2023

Cô-lô-se 3:9-10 (3)

Chủ đề: *mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đừng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.*

Trọng tâm: Điều kiện để nhận được sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa cách đầy trọn, đó là phải lột bỏ con người cũ, tức là tâm trí cũ nơi thân thể xác thịt đã bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn ở trong lòng mẹ. Chỉ khi nào linh hồn người đó được chuộc lại cho Đức Chúa Trời, thì bấy giờ thân thể xác thịt của người đó được Đức Thánh Linh dùng làm đồ dùng về sự công bình của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, khi linh hồn của người đó là sản nghiệp của Đức Chúa Trời, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn ấy sẽ được thấp sáng, mà sự thấp sáng đó chính là sự ghi tạc luật pháp của Đức Chúa Trời, cả luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống vào trong lòng, trong trí của người đó. Như vậy, linh hồn được trở nên người mới và thân thể xác thịt của người đó trở thành đồ dùng về sự công bình, như một chiếc máy được đồng bộ vậy, thân thể xác thịt sẽ được nghe, được thấy và linh hồn của người đó cũng vậy. Bấy giờ khi Đức Thánh Linh phán với linh hồn và linh hồn cai trị thân thể xác thịt mình, thì thân thể xác thịt đó sẽ nghe và tin theo, không có sự nghi ngờ, như khi nó còn bị quyền lực của tội lỗi cấm buộc. Chỉ đến khi cả thân thể xác thịt và linh hồn cùng hiệp một trong quyền phép của Đức Thánh Linh, thì sự hiểu biết những sự mâu nhiệm được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh sẽ được công bố trên môi miệng của người đó mà không bị ngăn trở và như vậy, trong bất kỳ hành động nào của linh hồn người đó như cầu nguyện trong tiếng lạ, như làm chứng đạo, như nói lời tiên tri hoặc khi được Đức Thánh Linh cảm động mà làm phép lạ... đều được tự do, không bị ngăn trở nữa. Quá trình trở nên mới phụ thuộc hoàn toàn vào chế độ nuôi dưỡng thuộc linh, như Lời Chúa có chép: **Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào.** Sữa thiêng liêng đây nguyên văn chép là **sữa nguyên chất** của Lời Chúa. **Sữa nguyên chất** đó là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lễ thật được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh, là Thần Lễ thật

Kinh Thánh tham khảo: Ê-phê-sô 1; 1 Phi-e-rô 1; 1 Phi-e-rô 2;

Chủ đề: Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời được ban cho hết thảy các dân tộc sống trên này, để cứu chuộc loài người.

Trọng tâm: Sử đồ Phao-lô đã công bố Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho những người tin Chúa tại Cô-lô-se, để huỷ phá công việc của ma quỷ đã dùng sự lừa dối qua những người Giu-đa đến từ thành Giê-ru-sa-lem, để bắt những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc sự sống mình, thì phải làm theo luật pháp của Môi-se, là phải chịu phép cắt bì và giữ các lễ được chép trong luật pháp của Môi-se, vì họ lấy mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán và được chép trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký về những người vốn là dân ngoại mà muốn được ăn lễ vượt qua của dân Y-sơ-ra-ên thì phải chịu phép cắt bì, như có chép: *Khi một khách ngoại bang nào kiều ngụ nhà người, muốn giữ lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va, thì mọi người nam của họ phải chịu phép cắt bì; đoạn, họ mới được đến gần giữ lễ này, và được coi như người sanh trong xứ. Nhưng ai không chịu phép cắt bì, thì chẳng được ăn đâu. Cũng đồng một luật cho người sanh trong xứ cùng khách ngoại bang nào đến kiều ngụ giữa các người. Toàn dân Y-sơ-ra-ên đều làm như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se và A-rôn.* Phép cắt bì đó là bóng về phép cắt bì thật bằng quyền phép của Lễ thật và của Đức Thánh Linh, là làm chết các công việc của xác thịt. Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Đức Giê-hô-va đã phán rằng: *Cả thế gian đều thuộc về Ngài*, nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên phải trở nên một dân thánh cho Đức Giê-hô-va và muốn dân trên đất này sẽ qua dân Y-sơ-ra-ên mà nhận biết Danh Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va đã phán với tiên tri và cũng là thầy tế lễ Ê-xê-chi-ên rằng: Loài người là chiên của Đức Chúa Trời và Đức Giê-hô-va đã phán trước rằng, muôn dân trên đất sẽ thờ phượng Đức Giê-hô-va và trở thành dân của Đức Chúa Trời. Thế nhưng những người Giu-đa vô tín và kiêu ngạo, khoe mình dân của Đức Giê-hô-va và khoe mình về thành Giê-ru-sa-lem, là nơi thuộc về chi phái Giu-đa, nhưng vì sự kiêu ngạo đó mà họ mở cửa cho ma quỷ đồn luy và lừa dối họ, khiến họ không thấy sự vinh hiển của Tin-Lành Đấng Christ, nghĩa họ không thể hiểu được các Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán. Vì thế cho nên họ đã bắt bớ Đức Chúa Jê-sus và tự biến mình thành con cái của ma quỷ. Vào thời kỳ sau rốt này, rất nhiều người mang danh tin Chúa, nhưng lại bắt bớ và ngăn trở, hãm ép quyền phép của Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, khiến cho nhiều người vì thiếu hiểu biết cùng không có lòng tin quyết, cũng nghe theo các lời vô tín của những người mang danh người giảng tin lành mà không có Tin-Lành trong lòng, mà chối bỏ đức tin vào Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng: *Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Và: Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hề đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.* Bạn hãy xem mình đã có các điều mà Đức Chúa Jê-sus đã ban cho bạn chưa? **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 12; Mác 16, Giảng 14;

Chủ đề: *Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là Cha của loài người và như vậy, hết thảy mọi người đã tin Đức Chúa Jê-sus thì đều là con của Đức Chúa Trời vì chẳng Đức Chúa Trời kéo người ta đến với Đức Chúa Jê-sus Christ thì người ta không thể tin Ngài (theo đúng ý nghĩa của chữ tin. Mỗi người tin Chúa đều có quyền được hưởng những sự mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và thuộc về loài người, còn những người được chọn làm tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ thì phải nhớ mình là kẻ hầu việc chứ không phải là kẻ cai trị, không phải là kẻ ban ơn, nhưng là kẻ truyền giả, được Đức Chúa Jê-sus Christ sai đi để chăn giữ bầy chiên, là những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, khiến họ noi theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Như vậy, đối với bầy chiên thì người chăn bầy phải chăn giữ theo luật pháp của Đức Chúa Trời cùng lấy Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà Đức Thánh Linh đã ban cho mình để nuôi chiên. Còn những người tin Chúa được gọi là chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ thì tôn trọng chức vụ của người chăn dắt mình, vì hề ai tiếp rước những người được Đức Chúa Jê-sus Christ chỉ định, thì ấy là tiếp rước Đấng đã sai các tôi tớ của Ngài thay ngài chăn dắt các chiên của Ngài. Tất cả đều phải lòng thương xót đối với nhau, không có sự tây vị. Sự thương xót vốn thuộc về bản tánh của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời thương xót loài người trong sự công bình của Ngài, vì thế cho nên khi người nào phạm tội thì Đức Chúa Trời quả phạt người đó, vì khả năng phân biệt điều thiện và điều ác có trong người đó, sẽ giúp cho người đó biết lý do khiến người đó bị sửa phạt và nếu người nhận biết tội lỗi mình mà ăn năn, thì Đức Chúa Trời sẽ tha thứ cho người, vì Lời Chúa có chép: *Đức Giê-hô-va có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ. Ngài không bắt tội luôn luôn, cũng chẳng giữ lòng giận đến đời đời. Ngài không đả chúng tôi theo tội lỗi chúng tôi, cũng không báo trả chúng tôi tùy sự gian ác của chúng tôi. Vì hề các tầng trời cao trên đất bao nhiêu, thì sự nhân từ Ngài càng lớn cho kẻ nào kính sợ Ngài bấy nhiêu. Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu. Đức Giê-hô-va thương xót kẻ kính sợ Ngài, khác nào cha thương xót con cái mình vậy. Vì Ngài biết chúng tôi nắn nết bởi giống gì, Ngài nhớ lại rằng chúng tôi bằng bụi đất.* Nếu Đức Chúa Trời còn thương xót loài người thì chúng ta là ai mà lại không có lòng thương xót anh em mình? Để mỗi người chúng ta được Đức Chúa Trời thương xót, thì phải thương xót lẫn nhau, bởi chúng ta còn sống trong thân thể xác thịt, là nhà tạm này, chúng ta cần được bảo vệ bởi các chi thể thuộc về thân thể của Đấng Christ, vì chúng ta là các chi thể của nhau. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 103, Rô-ma 12; 2 Cô-rinh-tô 11;

Chủ đề: *Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục.*

Trọng tâm: Khi Đức Thánh Linh đã cảm động các tôi tớ của Ngài dạy dỗ điều gì, thì ấy là điều mà mọi người nào còn sống trong thân thể xác thịt này, sẽ còn vi phạm, bởi thân thể xác thịt của người ta là bất toàn và hay chết. Vậy nên Đức Thánh Linh đã dùng sử đồ Phao-lô để nhắc nhở mọi người tin Chúa về sự *phải khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục*! Vì cái tôi của người ta vẫn còn sống, trong khi chung quanh toàn là loài người xác thịt, nên không phải lúc nào người ta cũng nhớ và để Đức Chúa Trời ở trước mặt mình, nên mọi người đều có thể quên, vì Lời Chúa có chép rằng: *Thà xưng Đức Chúa Trời là thật và loài người là giả dối, như có chép rằng: Ấy vậy Chúa sẽ được xưng công bình trong lời phán của Ngài, và sẽ được thắng khi chịu xét đoán.* Chữ *giả dối* được chép đây, nguyên văn là “*kẻ nói dối - liar*”. Mọi người đều có lúc như kẻ nổi loạn khi họ tự bênh vực mình, cho mình là phải, bởi đó nên mọi người phải học chữ *nhịn nhục* rồi mới học được chữ *mềm mại*, vì Lời Chúa chép đây là mọi người phải *mặc lấy*, nghĩa tiếp nhận lấy quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà giúp cho linh hồn mình luôn tỉnh thức trước những sự hay chết của xác thịt. Nói thì dễ, nhưng thực hành không dễ, bởi mỗi người đều biết nhau và khả năng phân biệt điều thiện và điều ác ở trong mỗi người sẽ khiến người ta đoán xét người khác theo sự biết của xác thịt mình. Bởi cố đó mà Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng: *Vì các người đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy; các người lường cho người ta mực nào, thì họ cũng lường lại cho mực ấy. Sao người dòm thấy cái rác trong mắt anh em người, mà chẳng thấy cây đũa trong mắt mình? Sao người dám nói với anh em rằng: Để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt anh, mà chính người có cây đũa trong mắt mình? Hỡi kẻ giả hình! trước hết phải lấy cây đũa khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được.* Để tránh khỏi cái bẫy của sự đoán xét, thì mỗi người tin Chúa phải mặc lấy sự nhân từ, nghĩa là phải luôn nhớ rằng, mình chẳng ra gì mà Chúa còn thương xót mà bỏ qua nhiều sự vi phạm của mình, thì mình cũng phải có sự nhân từ đối với mọi người, bởi vì những sự người ta đã làm đó là tàn dư của con người cũ bị quyền lực ma quỷ kích động trong lúc người ta không tỉnh thức, chứ không phải linh hồn người ấy làm điều đó. **Kinh Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 7; Rô-ma 3; Ê-phê-sô 4;